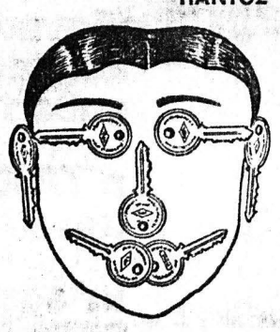

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

71ον

Η ΜΙΚΡΗ ΜΟΔΙΣΤΡΑ

Μαθήτρια στὴ μοδίστρα ἦταν ἡ Κικὴ Τσακαλάκη. Φτωχὸ κορίτσι καὶ ἐπιμελές, πάσχιζε νὰ μάθη τὴ δουλειὰ γιὰ νὰ μπορῆ νὰ ζήση αὔριο. Καὶ εἶναι ἀλήθεια πὼς προώδευε στὴν τέχνη. Ἦταν, ἄλλωστε, καὶ φρόνιμο κορίτσι κι' εἶχε τὸ νοῦ της στὴ δουλειά. Γρήγορα θὰ ξεσκόλιζε, λογάριαζε, καὶ θἆταν μιὰ καλή, λεπτή, γλυκομίλητη μοδίστρα. Καὶ θἆχε τότε δουλειὲς πολλές. Χαρούμενη, λοιπόν, ἔφευγε ἀπ' τὸ σπίτι της καὶ χαρούμενη γύριζε.

—Γρήγορα θὰ σᾶς ξεκουράσω, ἔλεγε στὸν πατέρα της. Καὶ σὺ μανούλα, ποιὸς στὴ χάρι σου! θἆχης τὴ μοδίστρα στὸ σπίτι σου.

Μιὰ μέρα ὅμως ἡ Κικὴ, ἔτσι πὼς πήγαινε νὰ ψωνίση ἀπ' τὸν μπακάλη, δὲν πρόσεξε καὶ χτύπησε μ' ἕνα σίδερο, ποὺ ἦταν σὲ μιὰ καταπακτή, στὸ πόδι. Ἔσκισε τὴ σάρκα τὸ σίδερο, ἔσπασε τὰ ἀγγεῖα κι' ἔτρεχε τὸ αἷμα. Τὸ περιποιήθηκε πρόχειρα, ὅπως συνήθως κάνουν σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις καὶ κοίταξε τὴ δουλειά της. Μὲ τὶς μέρες ἔκλεισε ἡ πληγὴ καὶ ξεχάστηκε ἐντελῶς τὸ πρᾶγμα.

Μὰ τὸ μικρόβιο ἦταν μέσα ἀπὸ τὰ κάστρα! Πέρασε λίγος καιρὸς καὶ τὸ πόδι ἄρχισε νὰ πρήζεται, νὰ πρήζεται πολύ. Δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ τὸ πατήση. Πυρετὸς κοντὰ στὸ 40! Ρίγη! Ἀνησύχησαν στὸ σπίτι. Τὴν μετέφεραν μ' ἕνα αὐτοκίνητο στὴν Πολυκλινικὴ Ἀθηνῶν. Τὴν εἶδε ὁ ἰατρός.

—Ποῦ ζῆτε; εἶπε ὠργισμένος.

—Στὸ Περιστέρι.. ἀπήντησαν οἱ γονεῖς ποὺ δὲν εἶχαν καταλάβει.

—Τὸ πόδι πρέπει νὰ κοπῆ ἀμέσως γιὰ νὰ γλυτώση ἡ κοπέλλα!

—Ὄχι, ὄχι! ἔλεγε μέσ' στὸν πυρετὸ της ἐκείνη. Πῶς θὰ δουλέψω χωρὶς πόδι; Πῶς θὰ ζήσω;

Μίλησε ἰδιαιτέρως στοὺς γονεῖς ὁ γιατρός. Τοὺς βεβαίωσε ἀνήσυχος πὼς θὰ πεθάνη πολὺ γρήγορα τὸ κορίτσι τους. Δέχθηκαν ἐκεῖνοι μὲ πολὺ πόνο νὰ κοπῆ τὸ πόδι. Τί νἄκαναν οἱ ἄνθρωποι... Μὲ ἕνα πόδι—μὲ ἕνα. Δὲν θἄχαναν τὸ κορίτσι τους στὰ 14 του χρόνια. Ἂς δούλευε ὅσο μποροῦσε. Ἂς μὴ δούλευε καθόλου. Ἦταν νὰ γίνεται λόγος;

Μὰ ἡ Κικὴ δὲν δεχόταν μὲ κανένα τρόπο.

—Καλύτερα νὰ πεθάνω! ἔλεγε μέσ' στὸ καμίνι της.

Καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ πήγαινε ὥρα μὲ τὴν ὥρα. Ὁ πυρετὸς φλόγιζε τὰ μάτια καὶ τὸ νοῦ της. Θάμπωσε. Δὲν καταλάβαινε τί γινόταν γύρω της. Σὰν ἀστραπὴ διαδόθηκε τὸ λυπητερὸ νέο στὶς γνωστές της. Ἀναστατώθηκαν ὅλες—κι' ἦταν πολλές. Πένθιμες καμπάνες ἀντηχοῦσαν κι' ὅλας στ' αὐτιά τους.

—Ἡ Κικὴ πεθαίνει! Τὸ καϋμένο τὸ κορίτσι. Καὶ εἶναι τόσο καλό.

Ἔτρεξαν στὴν πρεσβυτέρα τοῦ σεβασμίου πατρὸς Ἀγγέλου Νησιώτη, τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀθηνῶν, γραμματέως ἄλλοτε τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

—Κυρία Παναγούλα ἡ Κικὴ πεθαίνει!..

—Χριστὸς καὶ Παναγία! Πάνω στὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας της. Ἅγιέ μου βοήθησε! καὶ πῆγε στὰ εἰκονίσματά της. Πῆρε ἕνα φιαλίδιο μὲ λάδι τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ τὄδωσε σὲ μιὰ κοπέλλα.

—Πολλὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου ἀξιώθηκα νὰ δῶ. Ἂς γιατρέψη καὶ τὴν Κικὴ ὁ σπλαχνικὸς πατέρας. Πηγαίνετε νὰ σταυρώσετε τὸ πόδι της καὶ προσευχηθῆτε. Ὁ Θεὸς εἶναι Παντοδύναμος.

Πῆρε μὲ εὐλάβεια τὸ μπουκαλάκι μιὰ κοπέλλα καὶ πῆγε στὴν κλινική. Ἡ Κικὴ καίγονταν.

—Κικὴ σοῦ ἔφερα λαδάκι τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου τοῦ θαυματουργοῦ. Ἔλα, Κική μου, νὰ κάνουμε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μ' αὐτὸ στὸ πόδι σου. Ὅλοι προσευχόμαστε. Θὰ γίνης καλά!

Ἄκουσε; Δὲν ἄκουσε; κατάλαβε; ἅπλωσε τὸ χέρι πάντως ἡ Κική, πῆρε τὸ μπουκαλάκι καὶ τ' ἄδειασε πάνω στὸ σινδόνι... καὶ ξανάπεσε στὸ βύθος της.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ ἀπόγευμα πήγαινε κατὰ τὴν κλινικὴ ἡ Κατηχήτριά της. Βάδιζε σιγά. Ἕνα σύννεφο μαῦρες ἰδέες γύριζαν στὸ νοῦ της. Εἶχε ἀγάπη πρὸς τὸν Κύριο—γι' αὐτὸ ἦταν καὶ Κατηχήτρια. Μιὰ γυναῖκα σὰν τὶς μυροφόρες ἦταν κι' αὐτὴ καὶ τὸ βαρὺ λιθάρι τοῦ θανάτου πλάκωνε τὴν πίστι της. Ποιὸς θὰ μποροῦσε νὰ τὸ σηκώση καὶ νὰ τὸ πετάξη μακρυά;

Μὲ βαρειὰ τὴν καρδιὰ καὶ θολωμένα τὰ μάτια ἀπ' τὰ δάκρυα εἶχε πλησιάσει ἀρκετὰ στὴν κλινική. Μπροστά της ἦταν τώρα τὸ κτίριο ποὺ ἔκρυβε τόσους πόνους. Κάπου ἐκεῖ μέσα ἦταν καὶ ἡ Κική της. Δὲν θὰ ζοῦσε μᾶλλον τώρα τὸ κορίτσι... Ἔτσι εἶχε προβλέψει ὁ γιατρός. Τοῦ τὄλεγαν τὰ πράγματα. Φῶς φανάρι ἦταν. Καὶ τὰ δάκρυα ἔλουζαν τὰ μάτια της. Νὰ τώρα θαμπωμένη διάκρινε νἄρχωνται πρὸς αὐτὴν τρεῖς κοπέλλες. Σὰν γνωστὲς τῆς φάνηκαν ἀπ' τὴν κορμοστασιά, τὸ ντύσιμο, τὸ περπάτημα. Ἂς μὴν ἐρχόταν σ' αὐτήν. Ἂς πήγαιναν σ' ἄλλες πρῶτα νὰ ποῦν τὸ θλιβερὸ μαντάτο. Ἂς ἄλλαζαν δρόμο...

Μὰ οἱ τρεῖς κοπέλλες πλησίαζαν κι' ἐρχόταν κατὰ πάνω της!

—Ὢ, Θεέ μου. Πῶς νὰ τ' ἀκούση!...

Οἱ κοπέλλες ὅλο καὶ πλησίαζαν καὶ μάλιστα τῆς φάνηκε ἀλέγκρο, χαρούμενο τὸ περπάτημά τους. Περίεργο... Σκούπισε τὰ δάκρυά της. Ξεθάμπωσε. Οἱ κοπέλλες πλησίασαν περισσότερο. Τί ἔβλεπε; Ἦταν ἀλήθεια; Οἱ τρεῖς κοπέλλες ἦταν μαθήτριές της κι' ἐρχόταν γελαστὲς καὶ χαρούμενες καὶ ἡ μεσαία ἦταν...—ἀλήθεια, Θεέ μου; γίνονται καὶ σήμερα τὰ «τέρατα καὶ σημεῖα καὶ αἱ δυνάμεις» τῶν ἀποστολικῶν χρόνων; Ἡ μεσαία ἦταν... ἡ Κική!...

Ποιὸς θὰ μπορέση νὰ περιγράψη τὴ σκηνὴ ποὺ ἀκολούθησε; Μαθήτρια καὶ Κατηχήτρια ἔτρεξαν ἡ μιὰ στὴν ἄλλη, ἀγκαλιάστηκαν κι' ἀγκαλιασμένες ἔκλαιγαν μέσ' στὸ δρόμο! Ἦταν λοιπόν, ἀλήθεια ὁλοζώντανα τὰ μαθήματα τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου! Ζῆ Κύριος! Ἦταν πλάϊ τους!

Ἡ Κικὴ τώρα εἶναι ἀπὸ χρόνια μιὰ καλὴ μοδίστρα — μήπως θέλετε νὰ σᾶς ράψη κανένα φόρεμα ἀναγνώστριές μου; Καὶ ἂν καμμιὰ φορὰ συμβῆ νὰ ὀλιγοπιστήση γιὰ κάτι, σὰν τὸν Πέτρο, τότε τῆς πονάει λίγο τὸ πόδι καὶ τῆς λέει: Θυμήσου! Ἀπ' τὸ θάνατο σὲ γλύτωσε ὁ Θεός. Ψηλὰ τὸ μέτωπο κι' ἐμπρός!

Ο ΗΡΩΑΣ ΚΙ' Ο ΑΓΙΟΣ

Μέτριος στὸ ἀνάστημα, γλυκύς, γαλήνιος, μὲ μάτια ἥμερα ὁ πατὴρ Διονύσιος. Ἦταν Ἡγούμενος στὸ Μοναστήρι τῆς Καλλονῆς τὰ χρόνια ἐκεῖνα ποὺ κατέκλυσαν τὴν Ἑλλάδα τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα. Κάποιοι σύμμαχοι στρατιῶτες ζήτησαν καταφύγιο στὸ Μοναστήρι του. Τοὺς ἄνοιξε καὶ γλύτωσαν ἀπὸ τὸν θάνατο. Μὰ κάποιος τὸν κατέδωσε. Κι' ἔτσι πῆρε αὐτὸς τη θέσι τους. Τὸν ἔδειραν, τὸν βασάνισαν, μὰ δὲν πῆραν λέξι ἀπὸ τὸ στόμα του γιὰ τοὺς κρυμμένους. Τὸν ἔδεσαν καὶ τὸν ἔστειλαν στὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως στὴ Θεσσαλονίκη.

Χιλιάδες κρατούμενοι ἦταν ἐκεῖ. Ζῶα καὶ ὄχι ἀνθρώπους τοὺς λογάριαζαν. Συνωστισμός. Ἀκαθαρσία. Πεῖνα. Βάσανα. Ἀπειλές. Ἀπελπισία. Φόβος. Νὰ τὰ κακὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ παλαίψη ὁ Ἡγούμενος σὰν μοναχὸς ποὺ ἦταν, σὰν ἄνθρωπος δοσμένος στὸ Θεὸ καὶ στὴν ἀγάπη. Καὶ ἄρχισε νὰ δουλεύη ἀθόρυβα καὶ συστηματικά. Κατάφερνε πρῶτα νὰ στομώση τὴν πεῖνα τῶν ἀνθρώπων. Τὰ καροτσάκια τῆς ἀγάπης ἔφευγαν φορτωμένα ἀπὸ τὸ χριστιανικὸ κέντρο τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ ἔφταναν στὸ στρατόπεδο Παύλου Μελᾶ. Κι' ἔπιανε καὶ μοίραζε καρβέλια καὶ τρόφιμα ὁ πάτερ Διονύσιος καὶ στήριζε τὰ σώματα τῶν κρατουμένων, μὰ καὶ τὶς ψυχές τους μὲ τὴν ἀγάπη του, τὸ ἐνδιαφέρον του, τοὺς ἀτέλειωτους κόπους, τὴ θυσία του. Εἶχε κερδίσει τὶς ψυχὲς ὅλων. Τὸν ἔνοιωθαν ἀληθινὸ πατέρα, ἀντιπρόσωπο τοῦ Θεοῦ γνήσιο ἀνάμεσά τους. Καὶ καταλάγιαζε τὸ πνεῦμα τους κοντά του καὶ μέρωνε τὴν ψυχὴ τους στὸν τόπο αὐτὸ τῆς βασάνου.

Μὰ πιὸ βαθειὰ στὴν κόλασι ἑτοιμάζονταν νὰ τοὺς στείλουν οἱ ἐχθροί! Ἄρχισαν κι' ὅλας νὰ τοὺς στιβάζουν σὰ γιδοπρόβατα στὰ πρῶτα αὐτοκίνητα.

Φώναξε τὸν πάτερ Διονύσιο στὸ γραφεῖο του ὁ Στρατοπεδάρχης.

—Πές του, εἶπε στὸ διερμηνέα του, ὅτι εἶναι ἐλεύθερος. Μπορεῖ νὰ φύγη σήμερα. Τώρα.

—Πῆτε, παρακαλῶ, μίλησε ἀμέσως, χωρὶς τὸν παραμικρὸ ἐνδοιασμό, ὅτι δὲν μπορῶ νὰ ἀφίσω τοὺς ἀνθρώπους μόνους. Θὰ πάω μαζί τους.

—Σκεφθῆτε το καλά, εἶπε ὁ Στρατοπεδάρχης. Ἐκεῖ εἶναι πολὺ χειρότερα τὰ πράγματα. Ἡ ἐπιστροφὴ εἶναι ἀπίθανη. Ὁ θάνατος πολὺ πιθανός. Σκεφθῆτε.

—Θὰ πάω μαζί τους! ξανάπε θαρρετά, σταθερὰ ὁ ἱερεύς.

—Τότε στὸ αὐτοκίνητο! εἶπε ἀπυρημένος ὁ ἀξιωματικός.

Στριμωγμένος ἀνάμεσα στὸ κοπάδι του ὁ καλὸς τσομπάνος πότε πάνω σὲ αὐτοκίνητο, πότε σὲ βαγόνια μεταφορᾶς κτηνῶν ταξίδεψε ὡς τὴ Γερμανία νηστικός, διψασμένος, ἄϋπνος, μὲ συνθῆκες ποὺ ἐξευτελίζουν τὸν ἄνθρωπο. Τί ὑπέφερε ἐκεῖ μαζὶ μὲ τοὺς κρατουμένους τὰ ἔγραψε ὁ ἴδιος στὸ ἡμερολόγιό του, ποὺ τὸ ἐξέδωσε σὲ βιβλίο μὲ τὸν τίτλο ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ γραφοῦν ἔστω καὶ λίγα ἐδῶ.

Κατέρρευσε κάποτε ἡ Γερμανία καὶ γύρισαν οἱ ἐπιζήσαντες. Ἔφτασε καὶ ὁ πάτερ Διονύσιος στὴν Ἀθήνα. Μὰ ἄνθρωπος, παπὰς ἦταν ἢ σκιάχτρο; Ἕνας σκελετὸς μὲ λίγο ἄτριχο δέρμα καὶ μιὰ φόρμα παληά—σωστὸ φάντασμα ἦταν!

Πῆγε στοὺς γνωστούς του. Τὸν περιποιήθηκαν. Τὸν τάϊσαν. Τὸν πότισαν. Μὰ δὲν ἔπαιρνε ἐπάνω του. Τὸν πῆγαν στὸ γιατρό. Τὸν ἔβαλε στὸ Νοσοκομεῖο ἐκεῖνος. Ἔκαναν ἐξετάσεις. Τὸν ἄνοιξαν καὶ τὸν ἔκλεισαν... Δὲν παίρνει γιατρειά. Κίρρωσι ἥπατος κλπ. Γλύτωσε ἀπ' τὴ Σκύλα καὶ ἔπεσε στὴ Χάρυβδη. Τὰ βαθουλωμένα μάτια του μίκραιναν. Μίκραιναν περισσότερο. Θόλωσαν. Ἔσβυναν. Πῆγε κοντά του μιὰ ἀδελφὴ νοσοκόμος.

—«Δέσποτα, ἔχω ἐγὼ ἕνα βότανο, ποὺ ἂν τὸ πάρετε θὰ γίνετε καλά. Μὴ τὸ μάθουν ὅμως οἱ γιατροί! Θὰ χάσω τὴ δουλειά μου».

Μπῆκε σὲ δίλλημα ὁ ἱερεύς. Ἐκτιμοῦσε τὴν ἐπιστήμη. «Τίμα ἰατρὸν ἐν χρείαις σου» συνιστᾶ ἡ Ἁγία Γραφή. Μὰ ἄνθρωποι εἶναι καὶ οἱ γιατροὶ ποὺ μελετοῦν καὶ προσπαθοῦν καὶ πετυχαίνουν μὰ καὶ πλανῶνται. Ἢ δὲν εἶναι πολλὰ αὐτὰ ποὺ βεβαιώνουν τὴν ἀλήθεια αὐτή; Δὲν ἔδιναν ὡς τὰ χτὲς φάρμακα ποὺ ἦταν «θαυματουργά» καὶ σήμερα τὰ ἀπαγορεύουν;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μεταβάλλεται τὸ κλῖμα τῆς γῆς μὲ ἀνησυχητικὲς γιὰ τὸ μέλλον συνέπειες

ΑΙΤΙΑ Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Πρόσφατος ἔρευνα τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν δεικνύει ὅτι τὸ κλῖμα τῆς Γῆς ἀλλάσσει καὶ ὅτι εἰς τοῦτο πταίουν οἱ ἄνθρωποι! Βαίνομεν πρὸς κλιματολογικὰς συνθήκας ὁλονὲν ἀσταθερωτέρας, ἀπροβλέπτους, μὲ ἀνησυχητικὰς ἐπιπτώσεις καὶ μὲ σχεδὸν καταστροφικὰς προοπτικὰς διὰ τὸ μέλλον.

Τὰ φαινόμενα εἶναι ἤδη καταφανῆ. Χειμῶνες δριμύτατοι ἀφ' ἑνὸς καί, ἀφ' ἑτέρου, ἀσυνήθως θερμοί. Τὸν Ἰανουάριον, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐσημειώθησαν ἀνώμαλα περιστατικά: εἰς τὴν Φλορίδαν τὰ πορτοκάλια ἐπάγωσαν, ἐνῶ εἰς τὰς Μπαχάμας ἐχιόνισε. Τὸ θέρος τοῦ 1977 ἦτο ἰδιαζόντως θερμὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, ἐνῶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁ καιρὸς ἦτο «τρελλός»: ἡλιόλουστοι ἡμέραι μέχρι τῶν μέσων τοῦ Ἰουλίου, ἐν συνεχείᾳ δέ, ἐναλλαγαὶ βροχῶν, ψύχους χαλαζοπτώσεων καὶ ἀπρόοπτοι χαλαζοπτώσεις εἰς τὰς περιοχὰς τῶν Ἄλπεων, ἐν μέσῳ Αὐγούστου.

Τί συμβαίνει; Τί κάμνει τὸ κλῖμα νὰ ἀλλάσση; Οἱ ἐπιστήμονες ἐπεσήμαναν τὸν κίνδυνον: Πρόκειται περὶ ἑνὸς ἀερίου τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ὁλονὲν μεγαλείτεραι ποσότητες ἀνθρακικοῦ ὀξέος περιβάλλουν τὸν πλανήτην μας, ἔχουν δὲ φθάσει εἰς τὸ σημεῖον νὰ σχηματίζουν σχεδὸν ἕν ἀσφυκτικὸν περικάλυμμα. Διεπιστώθη ὅτι, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς βιομηχανικῆς ἐποχῆς, τὸ ποσοστὸν τοῦ ἀνθρκικοῦ ὀξέος ηὐξήθη εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν κατὰ 15%, πολλοὶ δὲ ἐπιστήμονες προβλέπουν ὅτι περὶ τὸ τέλος τοῦ 21ου αἰῶνος, ἡ ποσότης τοῦ ἀερίου αὐτοῦ θὰ τετραπλασιασθῇ ἢ καὶ θὰ ὀκταπλασιασθῇ!

Ἀμερικανοί, Ρῶσοι καὶ Δυτικογερμανοὶ ἐπιστήμονες προβλέπουν «διπλασιασμὸν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἐφ' ὅσον συνεχισθῇ μὲ τὸν σημερινὸν ρυθμὸν ἡ κατανάλωσις καυσίμων καὶ αὐξηθῇ αἰσθητῶς, ὁ πληθυσμὸς τῆς Γῆς. Ἐπίσης προβλέπουν αὔξησιν κατὰ δύο ἢ τρεῖς τοὐλάχιστον βαθμοὺς τῆς θερμοκρασίας τῆς Γῆς!

Ἰδοὺ διατί: Τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ἀντανακλᾷ εἰς τὴν Γῆν τὴν ἀκτινοβολίαν τῆς θερμότητος, τὴν ὁποίαν ἐκπέμπει αὐτὴ αὐτὴ ἡ Γῆ. Εἶναι, λοιπόν, προφανὲς ὅτι, ὅσον περισσότερον θὰ αὐξάνῃ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, τόσον μεγαλειτέρα ποσότης θερμότητος θὰ ἐκπέμπεται, δίκην «μπούμερανγκ» εἰς τὴν Γῆν. Ἐξ ἄλλου τὰ μέσα ἀμύνης κατὰ τῆς ἐμμέσου «ἐπιθέσεως» τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ἀντὶ νὰ αὐξάνουν, μειώνονται. Καὶ τοῦτο διὰ δύο λόγους: 1) Τὰ δάση καὶ τὰ δένδρα τὰ ὁποῖα, διὰ τῆς διαδικασίας τῆς φωτοσυνθέσεως ἀπορροφοῦν τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ ἐκπέμπουν ὀξυγόνον, μειώνονται. 2) Ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία ἐξέπεμπεν ὀξυγόνον καὶ ἀπερρόφα ἀνθρακικὸν ὀξύ, τείνει νὰ κορεσθῇ ἐκ τοῦ ἀερίου τούτου.

Πρόξενος τοῦ φαινομένου τούτου εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Πράγματι, ὁ «κώδων» τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος τροφοδοτεῖται ἐκ τῶν ἀερίων τὰ ὁποῖα ἐξαπολύονται διὰ τῆς καύσεως ὁλονὲν μεγαλειτέρων ποσοτήτων πετρελαίου καὶ ἄνθρακος. Ἀρκεῖ νὰ θέσωμεν εἰς κίνησιν τὴν μηχανὴν ἑνὸς αὐτοκινήτου ἢ εἰς λειτουργίαν μίαν ὑψικάμινον, διὰ νὰ ἀποστείλωμεν μίαν μικρὰν ποσότητα ἀνθρακικοῦ ὀξέος εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν. Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἔχουν ἤδη προΐδει τὰς συνεπείας, εἰς τὸ μέλλον, ἐκ τῆς μετεωρολογικῆς αὐτῆς ἐπαναστάσεως: Χειμῶνες πολὺ ὀλιγώτερον ψυχροί, μεγάλοι καύσωνες κατὰ τὸ θέρος. Τὰ ἀνώτατα στρώματα τῶν θαλασσῶν θὰ θερμαίνωνται ἡ στάθμη τῶν ὑδάτων θὰ ἀνέλθῃ κατὰ τέσσαρα ἢ πέντε μέτρα καὶ θὰ καταβροχθίσῃ τὰ παράλια. Οἱ πάγοι τῆς Ἀρκτικῆς θαλάσσης θὰ λειώσουν, γόνιμα ἐδάφη θὰ καταστοῦν ἄγονα, πολλὰ δὲ θὰ μετατραποῦν εἰς ἐρήμους. Ὅλα αὐτά, θὰ ἔχουν καταστροφικὰς συνεπείας δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου.

Εἰς μνήμην

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργ. Μ. Παπᾶ κατέθεσαν δρχ. 500 ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου εἰς μνήμην Ἑλένης Μπουρδοπούλου.

Ὑπὲρ τῆς «Παιδικῆς Κυψέλης» κατέθεσαν ἡ κ. Διονυσία Χαρτοφύλακα εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Γεωργίου δρχ. 500, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κων. Ρογδάκη εἰς μνήμην τοῦ πατρός των Ἐμμανουὴλ Ρογδάκη 500 καὶ ὁ κ. Γεώρ. Παρασκευᾶς δρχ. 2.000.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀνδρ. Σοφῆ κατέθεσαν δρχ. 500 εἰς μνήμην Ἑλένης Μπουρδοπούλου ὑπὲρ τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων κατέθεσαν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νώντα Παππᾶ δρχ. 1.000 εἰς μνήμην Ἑλένης Μπουρδοπούλου, ἡ κ. Λελέττα Διαγουρτᾶ 500 εἰς μνήμην Ἑλένης Μπουρδοπούλου ἡ κ. Ἑλένη Πίκουλα 500 εἰς μνήμην Ἰω. Βαρβαγιάννη, ὁ κ. Βάσος καὶ ἡ Νία Ζαχαράκη 1.000 δρχ. εἰς μνήμην Ρεϋμόνδου Πάσκουα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Παρασκευῆς (Α' Νεκροτ.) 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς λατρευτῆς μας συζύγου, μητρός, ἀδελφῆς, μάμμης καὶ θείας

ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΩΝ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ σύζυγος: Κων)νος Θεοδωρόπουλος (ἐμπορορράπτης). Τὰ τέκνα: Γρηγόριος καὶ Λεονώρα, Φώτης καὶ Μαίρη Θεοδωρόπουλοι, Ρένα καὶ Σπῦρος Βασιλόπουλος. Οἱ ἀδελφοί: Ἠλίας καὶ Κούλα Φωτοπούλου, Φωτεινὴ χήρα Γ. Φωτοπούλου, Χρυσάνθη καὶ Κων)νος Μιχαλόπουλος, Μαρία χήρα Ἀν. Χατζῆ, Λαμπρινὴ χήρα Χρ. Ἀθανασίου. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Ἰδιαίτερες προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

Γραφεῖον Ἱερῶν Τελετῶν ΚΩΣΤΑ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Πατρέως 84 (ἔναντι Νομαρχίας), τηλ: 277 - 006, 275 - 858

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης (Β' Νεκροτ.) 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς λατρευτῆς μας ἀδελφῆς, θείας καὶ ἐξαδέλφης

ΓΕΩΡΓΙΑΣ Α. ΜΠΑΚΟΥΝΑΚΗ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της, ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ ἀδελφή: Ἀλεξάνδρα Ἀλμπανοπούλου. Οἱ ἀνεψιοί: Πᾶνος καὶ Λούλα Γεωργοπούλου, Τασία καὶ Σταῦρος Κωστῆς, Εὐτυχία Σπηλιοπούλου. Οἱ ἐξάδελφοι: Ἀνδρέας Τζίφας, Ἀνδρέας Μπακουνάκης.

Ἰδιαίτερες προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

Γραφεῖον Ἱερῶν Τελετῶν ΚΩΣΤΑ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Πατρέως 84 (ἔναντι Νομαρχίας), τηλ: 277 - 006, 275 - 858

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10.30 π.μ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης (Β' Νεκροταφεῖον) Πατρῶν, 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, ἀδελφοῦ, θείου καὶ ἐξαδέλφου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΗΛ. ΚΟΛΟΜΒΟΥ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ Τ.Α.Τ. (ΕΤΩΝ 68)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του, ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Κατίνα Κολόμβου. Οἱ ἀδελφοί: Μαρία καὶ Χρῆστος Οἰκονόμου, Παναγιώτης καὶ Μαρία Κολόμβου, Δημήτριος Κολόμβος, Κλεοπάτρα Κολόμβου, Ἀνδρέας καὶ Ἀσπασία Κολόμβου, Χαράλαμπος Φαραντᾶτος. Οἱ ἐξάδελφοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Αἱ οἰκογένειαι θὰ δεχθοῦν συλλυπητήρια ἐν τῷ Ναῷ.

Γραφεῖον Τελετῶν ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΝΤΑΡΛΙΩΤΗ, Καλαβρύτων 76 τηλ. 326-842 καὶ 326-205 (ἔναντι Ἐργατικῶν Κατοικι

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Λαγοβουνίου Καλαβρύτων 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, υἱοῦ, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΛΥΚΕΙΑΡΧΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Ὁ πατήρ. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Παναγίας Ὀβρυᾶς, ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς λατρευτῆς μας συζύγου, μητρός, θυγατρός, ἀδελφῆς, καὶ θείας

ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΝΙΚ. ΒΛΑΧΟΥ

(ΕΤΩΝ 45)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ σύζυγος: Νικόλαος Βλάχος. Τὸ τέκνον: Κανέλλος Βλάχος. Οἱ γονεῖς: Ἀνδρέας Παπαϊωάννου, Ἀριστέα Βλάχου. Οἱ ἀδελφοί: Ἀνδρέας Βλάχος, Σπῦρος καὶ Εὐθυμία Βλάχου, Διονυσία καὶ Νικόλαος Ντερτινῆς, Ἐλισάβετ καὶ Ἀθανάσιος Μπόζος, Βασίλειος καὶ Βούλα Παπαϊωάννου, Κατίνα καὶ Παναγιώτης Πετρᾶτος (ἐν Αὐστραλίᾳ). Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Ι. Τελετῶν ΛΑΜ ΡΟΥ ΜΑΡΑΤΟΥ (πρώην Κρητικοῦ), Κορίνθου 255, τηλέφ. 273—661 καὶ 273—527.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀρόης, 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας πατρός, ἀδελφοῦ, πάππου καὶ θείου

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΔΗΜ. ΓΚΟΤΣΗ

ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του, ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα: Δημήτριος καὶ Ἀναστασία, Γεώργιος καὶ Δέσποινα Γκότση, Σπυριδούλα καὶ Ἀγγελῆς Μιχαλᾶς. Οἱ ἀδελφοί: Ντῖνος καὶ Βασιλικὴ Γκότση, Λεμονιὰ καὶ Ἀθανάσιος Θωμᾶς, Ὄλγα καὶ Γεώργιος Ζαβέρδας, Παρασκευὴ καὶ Ἀνδρέας Παπασωτηρίου. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Ἱερῶν Τελετῶν: ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Γερμανοῦ 108, τηλ. 277-839, 276-810

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἀγγέλων Α' Νεκροταφεῖον, τριετὲς μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας υἱοῦ, ἀδελφοῦ, ἀνεψιοῦ καὶ θείου

ΧΡΙΣΤΟΥ Δ. ΓΙΟΒΑΝΗ

(ΕΤΩΝ 29)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του, ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ γονεῖς: Δημήτριος καὶ Γεωργία Γιοβάνη. Ἡ μνηστή: Εὐγενία Κοντόκωστα. Οἱ ἀδελφοί: Ἰωάννης καὶ Ἀγγελικὴ Γιοβάνη, Νικόλαος Γιοβάνη, Ἀριστοτέλης καὶ Ἀκριβὴ Γιοβάνη, Ζαφειρούλα καὶ Παναγιώτης Ἀργυρόπουλος, Μαρία καὶ Ἄγγελος Χάντζιος. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Τελετῶν ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΙΑΦΑ, Γούναρη 173 & Ἁγίου Δημητρίου, τηλ: 275 - 295. Κάτω Ἀχαΐας 22 - 077

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Βασιλικοῦ, 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας πατρός, πάππου, προπάππου καὶ θείου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΤ. ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(ΕΤΩΝ 87)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα: Ἰωάννης, Ἀντώνιος Νικολακόπουλοι, Παναγιώτα καὶ Κωνσταντῖνος Τσανταρλιώτης, Νικολίτσα καὶ Κωνσταντῖνος Ζαππῆς, Ἀνδριάνα καὶ Γεώργιος Ἀρουκᾶτος, Ἑλένη καὶ Κωνσταντῖνος Κριτσίλας. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ δισέγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Νέον Γραφεῖον Τελετῶν ΚΩΝ ΣΤ. ΤΣΑΝΤΑΡΛΙΩΤΗ, Καλαβρύτων 76 (Ἔναντι Ἐργατικῶν Κατοικιῶν Ψαροφαΐου) τηλ. 326-842, 326-205

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας
DR Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 —Ἑρμοῦ
Τηλέφωνα:
222-600, οἰκίας 222-922

ΚΛΕΙΔΙΑ Σ' ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΝΑΠΤΗΡΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
τοποθετοῦμε σοῦστες ἐξωθύρας
ΑΝ ΚΛΕΙΣΤΕΙΤΕ ΕΞΩ
Τηλεφωνήσατε 220-666
ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ
ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70
Παραπλεύρως ΜΟΥΣΤΑΚΗ

Ἐκτυποῦνται
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΝΤΥΠΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ • ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ • ΒΙΒΛΙΑ
"Γωνιὰ τοῦ βιβλίου"
★ ΤΥΠΟΣ • ΒΙΒΛΙΑ • ΧΑΡΤΙΚΑ • ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ★
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32 • ΤΗΛ. 277-396 • ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΦΩΤΟ ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
αρτιν 1931
ΠΑΤΡΑΙ – ΑΘΗΝΑΙ
κλισσε δι'ολας τας εκτυπωσεις εφημεριδων · περιοδικων βιβλιων · διαφημισεων · αφισσων κλπ εντυπων
πολυχρωμα · μονοχρωμα
ΠΑΤΡΑ: ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 47 ΤΗΛ. 276 203
ΑΘΗΝΑ: ΓΕΡΑΝΙΟΥ 6 ΤΗΛ. 5240 761

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΔΡΙΚΑ
Κοστούμια
Μοντγκόμερυ
Τζάκετ
Πλευτὰ
Ὑποκάμισα
Καὶ ὅ,τι θελήση ὁ ἄνδρας σὲ τιμὲς καταπληκτικές
Ἐπισκεφθῆτε μας
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
γιὰ νὰ πεισθῆτε